

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/49/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311010198
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Daňo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:8311010198.58

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné v konaní pred senátom zloženým z predsedu senátu JUDr. Ivana Daňa a prísediach A. B. a C. A. v trestnej veci obv. D. B. a spol, pre trestný čin neodvedenia dane a poistného formou organizátorstva podľa § 10 ods. 1 písm. a/ k § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. Zák. / Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom k 31.12.2004/, na hlavnom pojednávaní dňa 15.06.2023 v Humennom takto

r o z h o d o l :

1. Obžalovaný D. B., nar. XX.XX.XXXX v E. F., trvale bytom G., H. I. J. XX, K. E., t.č. vo výkone trest OS v inej trestnej veci v ÚVTOS Košice – Šaca,
2. Obžalovaný H. L., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom M., N. I. J. XX,
3. Obžalovaný O. P., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom N., Q. J. X,
4. Obžalovaný K. L., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L. Q. N., L. XX,
5. Obžalovaný R. F., nar. XX.XX.XXXX v E. F., trvale bytom G., H. J. XXX, okr. E.,
6. Obžalovaný S. E., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom H., T. XXX/XX, K. H.,

s ú v i n n í , ž e

1. obžalovaný D. B.

v úmysle získať finančný prospech zabezpečil prostredníctvom aj ďalších nestotožnených osôb prevod funkcie konateľa spoločnosti ECOS IT s.r.o. Banská Bystrica, IČO : 35 839 643, na U. C., nar. XX.XX.XXXX, ako jedinú konateľku tejto spoločnosti, majiteľmi ktorej sú K. K., bytom I. H. J. XX, V., I. a F. F., bytom ul. C. J. XX, G., I., po čom ju osobne viackrát kontaktoval po presnejšie nezistenú dobu od augusta 2005 do novembra 2005 s požiadavkou na podpis rôznych, bez jej vedomia vystavených dodávateľských faktúr za spoločnosť ECOS IT s.r.o. a následne v mesiacoch august a september 2005,

2. obžalovaný D. B. a H. L.

bez vedomia konateľky spoločnosti ECOS IT s.r.o., ul. P. J. XX, V. V. U. C., kontaktoval cez doposiaľ nestotožnenú osobu zástupcu spoločnosti STC Trade s.r.o., ul. Továrenská č. 1, Štúrovo, IČO : 36 557 307, obžalovaného H. L., ktorému zabezpečil doručenie faktúr vystavených spoločnosťou ECOS

IT s.r.o. č.5/2005 zo dňa 05.09.2005, č.6/2005 zo dňa 07.09.2005, č.9/2005 zo dňa 15.09.2005, č. 10/2005 zo dňa 19.09.2005, č.11/2005 zo dňa 20.09.2005, č. 12/2005 zo dňa 21.09.2005, č. 13/2005 zo dňa 22.09.2005, č. 14/2005 zo dňa 23.09.2005, č. 15/2005 zo dňa 26.09.2005, č. 16/2005 zo dňa 28.09.2005, č. 17/2005 a č. 18/2005 zo dňa 30.09.2005 v celkovej hodnote 141.860.527,- Sk, z čoho daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 22.650.000,-Sk, ktoré boli následne zaúčtované spoločnosťou STC Trade s.r.o. Štúrovo vo svojom účtovníctve i napriek tomu, že k zdaniteľnému plneniu nedošlo a na základe ktorých faktúr obžalovaný H. L. dňa 25.10.2005 na Daňovom úrade Štúrovo neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie III. štvrťroku 2005 vo výške 21.077.246,-Sk,

3. obžalovaní D. B. a O. P.,

bez vedomia konateľky spoločnosti ECOS IT s.r.o. V. V. U. C., osobne kontaktoval zástupcu spoločnosti I.L. Group s.r.o., ul. Kukorelliho č. 60, Humenné, IČO: 36 463 591 obžalovaného O. P. a po ich vzájomnej dohode mu doručil faktúru vystavenú spoločnosťou ECOS IT s.r.o. č. 42005 zo dňa 25.08.2005 v hodnote 9.380.151,20 Sk, z čoho daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 1.497.671,20 Sk, ktorá bola následne zaúčtovaná spoločnosťou I.L. Group s.r.o. vo svojom účtovníctve i napriek tomu, že k zdaniteľnému plneniu nedošlo, na základe ktorej faktúry obžalovaný O. P. dňa 26. 09. 2005 na Daňovom úrade Humenné neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca august 2005 vo výške 1.497.671,20 Sk,

4. obžalovaní D. B., K. L. s neb. L.M.

bez vedomia konateľky spoločnosti ECOS IT s.r.o. Banská Bystrica U. C., osobne kontaktoval konateľa spoločnosti KOSER Trade s.r.o., Košice IČO: 36 581 429 obžalovaného K. L., ktorému po ich vzájomnej dohode doručil faktúry vystavené spoločnosťou ECOS IT s.r.o. č. 7/2005 zo dňa 08.09.2005 a č. 8/2005 zo dňa 12.09.2005 v celkovej hodnote 12.839.472.- Sk z čoho daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 2.049.999.- Sk, ktoré boli následne zaúčtované spoločnosťou Koser Trade s.r.o. Košice vo svojom účtovníctve i napriek tomu, že k zdaniteľnému plneniu nedošlo a následne ten istý tovar odpredal spoločnosti KOPA Slovakia s.r.o., ul. Továrenská č. 1, Štúrovo, IČO: 35 948 264 faktúrami č.05110908 zo dňa 08.09.2005, č. 05120913 zo dňa 13.09.2005, č. 05130919 zo dňa 19.09.2005, č. 05140922 zo dňa 22.09.2005 a č. 05150926 zo dňa 26.09.2005 v celkovej výške 13.035.071.- Sk z čoho daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 2.081.218.- Sk, ktoré boli taktiež zaúčtované spoločnosťou KOPA Slovakia s.r.o. Štúrovo vo svojom účtovníctve i napriek tomu, že k zdaniteľnému plneniu nedošlo a na základe ktorých faktúr si obž. neb. L.M. - konateľ spoločnosti KOPA Slovakia s.r.o., dňa 25.10.2005, po úprave dňa 2.2.2006, na Daňovom úrade Štúrovo neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca september 2005 vo výške 2.071.664,-Sk.

5. obžalovaný H. L. v úmysle získať neoprávnený prospech

- v prvom štvrťroku 2005 ako konateľ a jediný majiteľ spoločnosti STC Trade s.r.o. G. I. J. X, C., IČO: 36 557 307, zaúčtoval vo svojom účtovníctve faktúru od spoločnosti RM-PARKET s.r.o. Nitra, IČO: 36537667, č.050003 i napriek tomu, že k zdaniteľnému plneniu nedošlo, na základe tejto faktúry podal dňa 24. 08. 2005 na Daňovom úrade Štúrovo daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za I. štvrťrok 2005, v ktorom si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie prvého štvrťroku 2005 vo výške 4.845.000.- Sk,

- v druhom štvrťroku 2005 ako konateľ a jediný majiteľ spoločnosti STC Trade s.r.o. ul. Továrenská č. 1, Štúrovo, IČO: 36 557 307, zaúčtoval vo svojom účtovníctve faktúry čísiel 050801 z 11.4.2005, 050805 zo 4.5.2005, 050806 z 11.5.2005, 050807 zo 16.5.2005, 005808 z 1.6.2005, 005809 zo 6.6.2005, 005810 z 10.6.2005, 005811 z 13.6.2005, 005812, zo 16.6.2005, 005813 zo 17.6.2005, 005814 zo 17.6.2005 a 005815 z 24.6.2005 od dodávateľa spoločnosti MANECOSTEEL s.r.o. Bratislava, IČO: 31596827 a to i napriek tomu, že k zdaniteľnému plneniu v jednotlivých prípadoch nedošlo, na základe týchto faktúr podal dňa 15. 08. 2005 na Daňovom úrade Štúrovo daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za II. štvrťrok 2005, v ktorom si neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie druhého štvrťroku 2005 vo výške 2.883.482.- Sk,

6. obžalovaní O. P., D. B. a R. F.

obžalovaní O. P. a D. B. po vzájomnej dohode vystavili faktúry o predaji PET fliaš medzi spoločnosťami Jablonský, s.r.o. Bratislava a I.L. Group, s.r.o. Humenné, tieto faktúry si zaúčtovala do svojho účtovníctva spoločnosť I.L. Group, s.r.o. so sídlom Kukorelliho č.60, Humenné, IČO : 36 463 591 a po dohode s konateľom spoločnosti ZIPP, Metal s.r.o. Uherské Hradište obžalovaným R. F. vystavili faktúry o predaji

tohto tovaru do spoločnosti ZIPP Metal, s.r.o. Uherské Hradiště, pričom k zdaniteľnému plneniu nedošlo, na základe týchto faktúr podal obžalovaný O. P. za spoločnosť I.L. Group, s.r.o. Humenné na Daňovom úrade Humenné dňa 27.02.2006 daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca január 2006, v ktorom si na Daňovom úrade Svidník neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty vo výške 47.362,11 eur /1.426.831,-Sk/ , vyplatením ktorého Slovenskej republike vznikla škoda vo výške 47.362,11 eur /1.426.831,-Sk/,

7. obžalovaný O. P., S. E. s neb. S.

obžalovaný O. P. a neb. J.H. po vzájomnej dohode vystavili faktúry o predaji sušeného mlieka medzi spoločnosťami STANDOM, s.r.o. L., okres Svidník a I.L. Group, s.r.o. Humenné, ktoré si do svojho účtovníctva zaúčtovala spoločnosť I.L. Group, s.r.o. Humenné a to aj napriek tomu, že k zdaniteľnému plneniu nedošlo, na základe týchto faktúr podal obžalovaný O. P. za spoločnosť I.L. Group, s.r.o. Humenné na Daňovom úrade Humenné dňa 25.08.2006 daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca júl 2006, v ktorom si uplatnil neoprávnene nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 22.008,76 eur /663.036,-Sk/, dňa 27.11.2006 daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca október 2006, v ktorom si uplatnil neoprávnene nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 299.039,27 eur /9.008.857,-Sk/, dňa 25.01.2007 daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca november 2006, v ktorom si uplatnil neoprávnene nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 65.362,05 eur /1.969.097,-Sk/ a dňa 25.01.2007 daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2006, v ktorom si uplatnil neoprávnene nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 142.831,47 eur /4.302.941,-Sk/, následne obžalovaný O. P. deklaroval vývoz tohto tovaru do spoločnosti PS AFAIR s.r.o. Praha, ku ktorému predaju mu obžalovaný S. E. vystavil fiktívne doklady o preprave tohto tovaru, čím konaním obvinených v prípade vyplatenia uplatneného nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty by Slovenskej republike vznikla škoda v celkovej výške 529.241,55 eur /15.943.931,-Sk/

t e d a

obžalovaný D. B. v bode 1, 2, 3, 4

zosnoval a riadil, aby vo veľkom rozsahu iní neoprávnene uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty, v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, v bode 6 spoločným konaním neoprávnene v značnom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech

obžalovaný O. P. v bode 3

neoprávnene v značnom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

v bode 6 spoločným konaním neoprávnene v značnom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech a

v bode 7 spoločným konaním neoprávnene vo veľkom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech

obžalovaný H. L. v bode 2, 5

neoprávnene vo veľkom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

obžalovaný K. L. v bode 4

poskytol inému pomoc na neoprávnené uplatnenie nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty v značnom rozsahu v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

obžalovaný R. F. v bode 6

spoločným konaním neoprávnene v značnom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech,

obžalovaný S. E. v bode 7

spoločným konaním neoprávnene vo veľkom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný D. B. v bode 1, 2, 3, 4 trestný čin neodvedenia dane a poistného formou organizátorstva podľa § 10 ods. 1 písm. a/ k § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. Zák. /Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/,
v bode 6 spolupáchateľstvom zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 20 k § 277 ods.1, ods. 3 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/,

obžalovaný O. P. v bode 3 trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods.1, ods.3 Tr. Zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/,

v bode 6 spolupáchateľstvom zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 20 k § 277 ods.1, ods. 3 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/ a

v bode 7 spolupáchateľstvom zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 20 k § 277 ods.1, ods. 4 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/,

obžalovaný H. L. v bode 2, 5 trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods.1, ods. 4 Tr. Zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/,

obžalovaný K. L. v bode 4 trestný čin neodvedenia dane a poistného formou pomoci podľa § 10 ods.1 písm. c/ k § 148a ods.1, ods.3 Tr. Zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/,

obžalovaný R. F. v bode 6 spolupáchateľstvom zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 20 k § 277 ods.1, ods. 3 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/,

obžalovaný S. E. v bode 7 spolupáchateľstvom zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 20 k § 277 ods.1, ods. 4 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/.

Za to sa o d s u d z u j ú :

Podľa § 44 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/, súd u obž. D. B. W. L. X. upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/, pretože trest odňatia slobody vo výmere 105 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti výkonu podnikateľskej činnosti na dobu 5 rokov, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Košice I. sp. zn. 5T/17/2013 zo dňa 07.09.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/84/2020 zo dňa 27.05.2021, právoplatný toho istého dňa, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 44 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/, súd u obž. O. P. K. M. Y. G. I. upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/, pretože trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť o dani z pridanej hodnoty v rámci obchodných spoločností na dobu 6 rokov, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/76/2016 zo dňa 03.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/51/2017 zo dňa 11.04.2018, právoplatný toho istého dňa, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Obž. H. L. I. G. O. C. podľa § 148a ods. 4 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ s použitím § 40 ods.1, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/, § 33 písm. g/ Tr. zák./Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/, za použitia článku 6 ods. 1 a článku 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na trest odňatia slobody v trvaní 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ súd podmienene odkladá výkon trestu odňatia slobody a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. /Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 4 /štyroch/ rokov.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ súd obžalovanému ukladá peňažný trest vo výmere 1.500 / tisícpäťsto/ eur.

Podľa § 53 ods. 4 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ súd určuje, že uvedený peňažný trest sa zaplatí v piatich splátkach po 300,- /tristo/ eur.

Podľa § 54 ods.3 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ súd obžalovanému ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 /dvoch/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ sa mu ukladá aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu orgánu alebo člena štatutárneho orgánu obchodných spoločností a družstiev na dobu 3/troch/ rokov.

Obž. K. L. Z. E. K. P. [. O. podľa § 148a ods. 3 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ s použitím § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/, za použitia § 35 ods. 2 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/, za použitia článku 6 ods. 1 a článku 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ súd podmienene odkladá výkon trestu odňatia slobody a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 30 /tridsať/ mesiacov.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ súd obžalovanému ukladá peňažný trest vo výmere 1.500,- / tisícpäťsto/ eur.

Podľa § 53 ods. 4 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ súd určuje, že uvedený peňažný trest sa zaplatí v piatich splátkach po 300,- /tristo/ eur.

Podľa § 54 ods.3 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ súd obžalovanému ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 /dvoch/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/ sa mu ukladá aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu orgánu alebo člena štatutárneho orgánu obchodných spoločností a družstiev na dobu 3 /troch/ rokov.

Zároveň súd z r u š u j e výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Košice I. sp. zn. 8T/57/2012 zo dňa 14.09.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/21/2022 zo dňa 18.10.2022, právoplatný toho istého dňa, ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným dokladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 37 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/, súd u obž. R. F. R. Y. S. L. \. upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. /Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom do 31.12.2005/, lebo má za to, že trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov a 6 mesiacov, ako aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu orgánu alebo člena štatutárneho orgánu obchodných spoločností a družstiev na dobu 6 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II. sp. zn. 6T/36/2007 zo dňa 23.05.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/7/2020 zo dňa 01.07.2020, právoplatný toho istého dňa, je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný.

Ob. S. E. I. J. Z. k podľa § 277 ods. 4 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/, § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/, za použitia článku 6 ods. 1 a článku 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na trest odňatia slobody vo výmere 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/ Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/ sa mu podmienne odkladá výkon trestu odňatia slobody a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/ sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 30 /tridsať/ mesiacov.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/ súd obžalovanému ukladá peňažný trest vo výmere 1.500,- /tisícpäťsto/ eur.

Podľa § 56 ods. 3 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/ súd určuje, že uvedený peňažný trest sa zaplatí v piatich splátkach po 300,- /tristo/ eur.

Podľa § 57 ods.3 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/sa obžalovanému ukladá pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody v trvaní / dvoch/ mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. /č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006/ sa mu ukladá aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu orgánu alebo člena štatutárneho orgánu obchodných spoločností a družstiev na dobu 6 /šesť/ rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom podal na tunajší okresný súd postupne dve samostatné obžaloby na spoluobžalovaných D. B., O. P., H. L., K. L., R. F., L. M., S. N. a S. E., pre ekonomickú trestnú činnosť, ktoré spolu súviseli a preto boli spojené na spoločné prejednanie a konanie, pričom na viacerých hlavných pojednávaniach bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a to v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie súdu vo veci samej.

V tejto trestnej veci pôvodne konal iný senát, ktorý vo veci po takto vykonanom veľmi rozsiahlom dokazovaní v rámci ktorého boli vypočutí všetci spoluobžalovaní, viacerí svedkovia, znalci, boli prečítané aj zápisnice o výpovediach ďalších svedkov, ale boli oboznámené a prečítaní aj všetky listinné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní a tvoriace obsah vyšetrovacieho spisu a po takto vykonanom dokazovaní rozhodol rozsudkom zo dňa 11.06.2014, ktorým uznal všetkých spoluobžalovaných za vinných a za to im uložil diferencované tresty.

Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolania, tak zo strany niektorých obžalovaných ale aj prokurátora, o ktorých rozhodoval Krajský súd v Prešove a ten zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal - niektoré dôkazy zopakoval, niektoré doplnil a vo veci znovu rozhodol.

Vzhľadom k tomu, že došlo k zmene celého senátu / predseda senátu odišiel pracovať na nadriadený súd a pôvodní prísediaci sa zo zdravotných dôvodov vzdali funkcie prísediacich/ bolo potrebné, vzhľadom na vyjadrenie niektorých obžalovaných, vykonať celé dokazovanie a tak nový senát postupoval v zmysle § 277a novelizovaného Trestného poriadku.

V tomto ďalšom konaní, už pred novým senátom, bolo vykonané dokazovanie tak ako nariadil krajský súd vo svojom rozhodnutí - niektoré dôkazy boli zopakované / výsluchy obžalovaných a niektorých svedkov/ a niektoré boli doplnené. Aj napriek tomu, že vzhľadom na zmenu senátu sa vykonávalo znovu celé dokazovanie tak súd v novom zložení senátu v podstate po výsluchoch obžalovaných a niektorých svedkov, znalcov prečítal všetky zápisnice z hlavných pojednávaní, ktoré vykonal predchádzajúci senát, lebo niektorí obžalovaní sa ďalších hlavných pojednávaní nezúčastňovali, ale svoju neprítomnosť riadne a včas ospravedlnili a sami požiadali, aby sa vykonalo v ich neprítomnosti, alebo využili svoje právo a odmietli vypovedať, pričom oboznámil a prečítal aj všetky ostatné dôkazy, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní. Súd tak aj v novom zložení senátu v podstate vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovania, tak ako to nariadil krajský súd vo svojom rozhodnutí, ktorým zrušil pôvodný rozsudok a po takto vykonanom dokazovaní zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku a teda v podstate dospel v otázke viny obžalovaných k rovnakým záverom ako súd v pôvodnom konaní.

V priebehu tohto konania, už pred novým senátom, však dvaja obvinení /N. Y. M./ zomreli a tak bol trestné stíhanie proti nim zastavené.

V tomto novom konaní, po prednesení obidvoch obžalôb obžalovaní P., F., L., L. Y. E. sa vyjadrili, že sa necítia byť vinnými a následne využili svoje právo a odmietli vypovedať.

Obžalovaný D. B. v tomto novom konaní, pred novým senátom, po poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. ako aj § 257 ods. 2 , v rozsahu ods. 5 – 8 Tr. por. už uviedol, že sa cíti byť vinným. Následne na otázky položené mu v zmysle ustanovenia § 333 ods. 3, písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. odpovedal zhodne áno a nakoľko súd nezistil prekážku, pre ktorú by nebolo možné jeho vyhlásenie prijať, tak ho prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom K.. B. priznal spáchanie skutkov sa nevykoná a vykoná iba dôkazy súvisiace s trestom, náhradou škody a ochrannom opatrení.

V súvislosti s tým, že v podstate všetci ostatní obžalovaní v tomto novom konaní odmietli vypovedať, tak súd na hlavnom pojednávaní prečítal všetky zápisnice o ich výpovediach a to tak z prípravného konania, ako aj z predchádzajúcich hlavných pojednávaní, ktoré boli vykonané pred vyhlásením rozsudku z 11.06.2014 / a to aj obž. D. B., lebo jeho výpoveď a konanie má súvis aj s inými spoluobžalovanými/ a preto súd v novom zložení senátu, aj v tomto rozsudku, znova poukazuje na tieto ich výpovede a z týchto výpovedí vyplývajú a boli zistené tieto skutočnosti:

Obžalovaný D. B. sa v tomto novom konaní pred súdom priznal a urobil vyhlásenie, že je vinný a tak súd, ako to je uvedené vyššie, jeho vyhlásenie aj prijal, no vzhľadom k tomu, že jeho výpovede a konanie súvisí aj s niektorými spoluobžalovanými tak bolo potrebné prečítať aj všetky jeho predchádzajúce výpovede.

V prípravnom konaní sa obhajoval tým, že s U. C. sa zoznámil v roku 2005 v auguste, keď cestoval do Maďarska na obchodné rokovanie so svojím švagrom E. H.. V rámci toho prišli do Budapešti, kde E. H. so C. vošli do sídla spoločnosti TELECOM Hungary na ul. Rozsa č.13.. Stretol sa s p. D., ktorý mu navrhol financovanie obchodu medzi spoločnosťami ECOS IT s.r.o. Banská Bystrica /ďalej len ECOS IT/ a TELECOM Hungary. Malo ísť o nákup mobilných telefónov, dovoz na Slovensko a ich ďalší predaj. Asi 10x požičal spoločnosti ECOS IT peniaze oproti zmluve o pôžičke, ktorú potvrdila vždy U. C.. Peniaze z týchto zmlúv o pôžičke z firemného účtu obchodnej spoločnosti GIP s.r.o. I. XX, L. C. vždy uhradil. Spočiatku U. C. vždy vrátila bezúročne tieto peniaze, no v jeseni 2005 nastali prvé problémy.

Svedkyňa C. a p. D. ho potom požiadali, či im nemôže pomôcť s predajom týchto telefónov. Vyžiadal si tak od U. C. zoznam ňou ponúkaných telefónov a cestou M. H. sa zoznámil s obžalovaným O. P. z N., ktorý prejavil záujem o tie telefóny a tak sprostredkoval obchod medzi ECOS IT a I.L. Group s.r.o. ul. Kukorelliho č.60, Humenné. Obchodom bol predaj týchto mobilov tým, že kúpna cena za tieto mobily bude vyplatená spoločnosťou GIP s.r.o., ktorá si potom zápočtom zníži dlh, ktorý má ECOS IT z titulu nezaplatených pôžičiek. Obžalovaný tvrdil, že tak sa obchod medzi U. C. a O. P. zrealizoval. Nebol síce pri nakladaní tovaru, no pri zaplatení bol. Obžalovaný P. zaplatil za dodané mobily od U. C. niečo cez milión rovno jemu, a to v jeho kancelárii firmy GIP s.r.o. v prítomnosti U. C.. Zo strany ECOS IT bol vystavený ohľadne tohto obchodu daňový doklad a výdavkové a príjmové doklady, vrátane dodacích listov a všetkých daňových dokladov. Všetky tieto doklady vystavila a podpísala U. C.. U. C. túto spoločnosť kúpila na jar 2005, pritom sa s ňou zoznámil až v auguste 2005. C. dával na podpis zmluvy o pôžičkách medzi spoločnosťami ECOS IT a GIP s.r.o. a obdržal od nej podpísané a opečiatkované daňové doklady, keď bol dodávateľom ECOS IT a odberateľom I.L. Group Humenné. Tieto prevzal a doručil O. P.. Doručil ich preto, lebo sprostredkoval obchod medzi spoločnosťou I.L. Group a ECOS IT. Tiež poukázal, že hoci polícia hľadala, tak nenašla u neho žiadnu pečať firmy ECOS IT. Asi mesiac, či dva, po uskutočnení tejto transakcie ho zavolať obžalovaný O. P., že má problémy so spoločnosťou ECOS IT, lebo, že ho vyzýva Daňový úrad Humenné, že začali daňovú kontrolu a že, spoločnosť ECOS IT nekomunikuje s Daňovým úradom Banská Bystrica. U. C. mu potvrdila, že výzvu na daňovú kontrolu dostala, že je síce konateľkou ECOS IT, no majiteľmi sú Ukrajinci a že práve majitelia od nej zobrali účtovníctvo, a preto tieto doklady nevedela doručiť Daňovému úradu Banská Bystrica. Urgoval D., aby účtovné doklady pre daňovú kontrolu zabezpečil. S U. C. potom osobne vycestoval do Maďarska do mesta Kisskeres za pánom D.. Dohodli sa, že sa aj s D. vrátia do Bystrice, kde U. C. splnomocnila svedka O. S. K. v daňovom konaní. Od jari 2006 sa už so C. nestretol. Účtovné doklady mu neodovzdala. Dopravu mobilných telefónov zabezpečil obžalovaný O. P., pričom on pri tejto preprave nebol. Mobily videl ešte, keď boli v Maďarsku, no na Slovensku ich nevidel. Dodal, že obžalovaný P. sa snažil následne odpredať predmetné mobily a nakoniec ich odviezol do Maďarska, no nevedel uviesť kam. Pomáhal obžalovanému P. zabezpečiť ich odpredaj a to tým, že mu dal len kontakty, no nevie či a s kým sa dohodol. Pokiaľ ide o obžalovaného L. M. a obžalovaného H. L., tak žiadne obchodné aktivity a styky so žiadnym z nich nikdy nemal. Pokiaľ ide o K. L., toho v minulosti videl asi dvakrát a ani s ním nikdy žiadne obchodné styky nemal.

Obžalovaný O. P. v tomto novom konaní odmietol vypovedať a tak súd poukazuje na jeho doterajšie výpovede z prípravného konania a z hlavného pojednávania. Z prečítaných zápisníc z prípravného konania aj z predchádzajúcich pojednávanií je zrejmé, že sa obhajoval tým, že k obchodu medzi jeho obchodnou spoločnosťou I.L.Group a ECOS IT došlo. Obchod sprostredkoval obžalovaný D. B.. Prebehol v roku 2005 v auguste. C. mu predala mobilné telefóny v množstve, podľa vystavenej faktúry a dodacieho listu. Išlo o faktúru č.42005 zo dňa 25.8.2005. Všetky údaje na tejto faktúre sú pravdivé a všetky údaje na dodacom liste sú pravdivé. Tento obchod dojednali v Košiciach - Šaci v hoteli Fero. Pri tomto jednaní boli okrem neho prítomní aj U. C. a D. B.. B. povedal, že majú na predaj mobilné telefóny. Spomínal aj to, že jej zapožičal peniaze na vyplatenie mobilných telefónov, bližšie to nevysvetlil. Faktúru aj dodací list vystavila pre neho firma ECOS IT a tak bol v tom, že tie mobily vlastní. Objem obchodu zodpovedal tomu, čo bolo na faktúre. Mal záujemcu z Ukrajiny, no tento záujemca odďaľoval až odskočil od obchodu a keď ho B. už urgoval a nemal peniaze na zaplatenie, tak B. prišiel za ním s ponukou, že má odberateľa. Vybavil preto dopravu u H. F. a tovar odviezli do Budapešti jednej firme, no na názov si už nespomína. Predmetom obchodu boli tie isté mobilné telefóny. Tovar mu najprv dovezli do obce Hažín nad Cirochou č. 25. Nevie, komu patrila dodávka, ktorá dovezla tovar. Prevzatie tovaru však osobne potvrdil. Práve obžalovaný D. B. mu vtedy volal, že ide dodávka. Ďalej uvádzal, že H. F. s B. a ním boli prítomní, keď v Maďarsku odovzdali tovar budapeštianskej firme. B. poznal toho odberateľa. Odberateľ P. po častiach zaplatil v hotovosti do pokladne a peniaze, ktoré prijal od maďarskej spoločnosti potom v hotovosti vyplatil U. C. a D. B.. Bolo ich spolu asi päť splátok, pričom posledné dve splátky si zobral len D. B.. D. B. spomínal, že on dal peniaze na tie telefóny a tak súhlasil, aby tieto peniaze prevzal. P. bolo hradené za mobily v korunách a konateľ budapeštianskej firmy, ktorá mobily prevzala chodil na Slovensko a tu mu vyplácal tie peniaze. Spolu asi 3-4 krát bol v osobnom kontakte s U. C..

V súvislosti s tým, že obžalovaný P. svedkyňu U. C. nepoznal pri rekognícii, ktorá bola vykonaná v prípravnom konaní, treba dodať, že je zrejmé, že s ňou v skutočnosti do kontaktu neprišiel a že pravdivou je v tomto smere výpoveď C.. To, že ju nespoznal vysvetľoval nevýznamným spôsobom, keď uvádzal, že na stretnutiach bola oblečená jednoducho a ako žena ho nezaujala. Na rekognícii bola

vyfešákováaná a keby bola oblečená ako na rekognícii, tak by si ju údajne zapamätal dodnes. Treba totiž poukázať, že pri predmetnom údajnom obchode malo ísť o vysoký objem zákazky a aj vyššiu sumu peňazí, pričom C. mala byť stranou v obchode. Je logickým rozporom, že jej nevenoval pozornosť keď na druhej strane navyše uviedol, že sa s ňou stretol 3-4 krát a pri jednaní mu ukázala občiansky preukaz a výpis z obchodného registra. Ak by táto jeho výpoveď bola pravdivá, nemal by obžalovaný v skutočnosti problém pri rekognícii spoznať osobu svedkyne C.. Ani počas súdneho konania, ktoré vytvorilo pre strany trestného konania časové i vecné podmienky na predkladania relevantných dôkazov, obžalovaný nedoložil hodnoverne, že k obchodom, na ktorých predstieranú povahu jednotlivé obžaloby poukazujú, naozaj došlo. Obžalovaný k svojim pomerom uviedol, že je vdovcom, pričom jeho deti sú invalidní dôchodcovia, sú nepočujúci.

Obžalovaný H. L. aj v tomto konaní na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať a tak boli znova prečítané jeho zápisnice o jeho výpovediach zaznamenané v prípravnom konaní. Vtedy uviedol, že ho svedok N. nahovoril, že na neho prepíše spoločnosť STC Trade s.r.o. a bude na účet tejto spoločnosti podnikať. Tak prevzal túto spoločnosť z osoby C. R.. N. zabezpečil prepis u notára a aj kancelársky priestor. Obžalovaný ale potvrdil, že on nikdy žiaden tovar nevidel, podpisoval iba doklady a N. mu raz mesačne nosil faktúry na podpis, ktoré potom doručil daňovému úradu. Obžalovaný teda potvrdil, že len podpisoval faktúry a za to dostal spolu 35000,- Sk. Nemal vôbec prehľad o tom, či a s ktorými partnermi táto obchodná spoločnosť obchodovala. Potvrdil, že takto podpísal faktúry č. 5,6,9-18 z roku 2005, ktorými nakúpil takým spôsobom mobilné telefóny z Banskej Bystrice. Aj daňové priznania len podpisoval. Je teda zrejmé, že v prípade H. L. išlo vlastne o nezodpovedné vykonávanie úloh konateľa obchodnej spoločnosti. Tento obžalovaný nesie zodpovednosť za toto svoje konanie, pretože ho mohol odmietnuť. Navyše svedok N. poprel uvedenú obhajobu a vzhľadom na to, že predmetné faktúry neobsahujú údaje o možnej aktivite svedka N. a vzhľadom na poznatky o osobe tohto obžalovaného, nie je namieste jeho obhajobe prisvedčiť.

Obžalovaný K. L. odmietol vypovedať tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní.

Svedkyňa S. M. rovnako ako v prípravnom konaní, tak aj pred súdom uviedla, že Daňový úrad Humenné vykonal daňovú kontrolu vo firme I.L.Group s.r.o. Humenné a jej predmetom bolo preveriť obchod medzi spoločnosťou ECOS IT a touto firmou za využitia súčinnosti zo strany Daňového úradu Banská Bystrica. Tak bolo zistené, že hoci U. C. najprv vravela, že dodali tovar, tak keď mala doložiť doklady, tak ich nedoložila. Dožiadaním do Maďarska bolo v rámci daňovej kontroly zistené, že firma, ktorej mobility mala firma I.L. Group dodať, je nekontaktná a na uvedenej adrese dlhodobo nesídi, s maďarskými orgánmi nespolupracuje a nie je známa jej podnikateľská činnosť. Podľa zákona o DPH musí tovar, ktorého sa DPH týka existovať a musí vzniknúť daňová povinnosť spoločnosti ECOS IT. Hoci bol obžalovaný O. P. vyzývaný, aby doložil dôkazy o obchode, o čom bola spísaná aj zápisnica o ústnom jednaní, tak obžalovaný O. P. žiadne dôkazy nepredložil.

Je teda zrejmé, že existencia predmetného údajného obchodu nebola dostatočne preukázaná a aj tento senát udáva, že nie je spoločensky prípustné tolerovať absolútnu zmluvnú voľnosť, ktorej znakom by bola absencia akýchkoľvek hodnoverných dôkazov potvrdzujúcich, že k uzavretiu dvojstranného právneho úkonu resp. zmluvy došlo.

Rovnako svedkyňa O. F. C. poukázala, že v rámci daňovej kontroly ako daňová kontrolórka vykonala vo firme KOSER Trade s.r.o. Košice daňovú kontrolu za celý rok 2005 a vyhotovila i zápisnicu o daňovej kontrole. Pokiaľ ide o september 2005 a nákup mobilných telefónov, tak kontrolovaný subjekt predložil daňové doklady a tak šetrili, či došlo k uskutočnenému obchodu. Dožiadaním na DÚ Štúrovo, ohľadne dodávateľa KOPA Slovakia s r.o. zisťovali, či došlo k uskutočnenému obchodu. Už v zápisnici o ústnom pojednávaní s K. L. tento uviedol, že k obchodu nedošlo a že len bola poskytnutá záloha.

Svedkyňa H. V., ktorá od roku 2003 až do augusta 2006 viedla účtovníctvo H. F. v jeho firme SWAMA potvrdila, že viedla sa aj evidencie jász motorového vozidla FIAT DUCATO, ŠPZ : N. XXX Y., a ona mala len doklady o nákupe pohonných hmôt. H. F. nemal zamestnanca, lebo keby mal, tak by mu musela robiť mzdu a nemal ani zamestnaného vodiča vozidla FIAT DUCATO. Účtovné doklady si F. robil sám. Ona len skontrolovala, či obsahujú všetky náležitosti, aby išlo o účtovný doklad. Svedkyňa uviedla, že po prezretí účtovných dokladov za mesiac september 2005, čo sa týka faktúry č. 20050191 zo 3.10.2005, tak faktúry, ktoré číselne nasledovali po faktúre č.20050184 zo 30.9.2005 mali neskorší dátum vystavenia

ako faktúra č. 20050191 a faktúra č. 20050185, teda tá, čo hneď nasledovala po faktúre pre spol. I.L. Group s.r.o. bola vystavená dňa 6.10.2005 a faktúra č. 20050190, ktorá mala byť vystavená pred faktúrou č.20050191 pre I.L. Group s.r.o. bola vystavená dňa 13.10.2005. Samotný svedok H. F. uviedol, že len ústne sa s obžalovaným O. P. dohodol a bol mu naložiť tovar v obci Hažín nad Cirochou. K tomuto tovaru ale uviedol len všeobecné informácie, a tak zásadne senát nepresvedčil. Uviedol totiž, že boli to krabice, pričom on sedel v aute, a obžalovaný Lopata s dvoma pomocníkmi naložili plnú dodávku tých krabíc, pritom išlo o jeho dodávku FIAT DUCATO, ktorú šoféroval. Doklady o tovare mal obžalovaný P., on len vystavil faktúru na prepravu a tú zásielku odviezli do Budapešti. Nezaujímalo ho, čo bolo v tých krabiciach. Jeho výpoveď je o to nehodnovernejšia, že hoci by išlo o medzinárodnú prepravu tovaru, tak Medzinárodný prepravný list nevystavil. Vystavil len faktúru, z ktorej ale nevyplýva, že by skutočne išlo o prepravu v obžalobe uvedeného tovaru. V prípravnom konaní uviedol, že keď zaparkoval v Hažíne n/Cir., tak vystúpil z vozidla a išiel dozadu, videl ako oni dvaja, nakladali nejaké krabice, ktoré boli o rozmeroch 50x50x100 cm a na týchto krabiciach boli obrázky počítačov, pričom na hlavnom pojednávaní uviedol, že vo vozidle len sedel a nevedel sa vyjadriť k daným krabiciam nič bližšie. Svedok uvedený rozpor hodnoverne nevysvetlil, a aj to výrazne znižuje hodnovernosť jeho výpovede. Súd neuveril jeho svedectvu o vykonanej preprave.

Jednoznačne obžalobu potvrdzujú výpovede svedkyne U. C.. Opakovane, podrobne a konkrétne usvedčila najmä obžalovaného D. B.. Jednak v prípravnom konaní potvrdzovala dôvodnosť obžaloby a usvedčujúce výpovede na hlavnom pojednávaní, verejne potvrdila. Navyše v rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že nikdy sa nevidela s obžalovaným P. tak, ako to pri konfrontácii tvrdil on. Tento obžalovaný ju psychicky nútil, že keď nebude spolupracovať, takže sa firma neprepíše na inú osobu. Táto svedkyňa je pre súd hodnoverná aj z hľadiska jej osobných bezúhonných pomerov. K námietkam obžalovaného P. ohľadne jej vzhľadu svedkyňa jednoznačne poprela, že by svoj vzhľad a spôsob obliekania menila. Svedkyňa U. C. už v prípravnom konaní uviedla, že od konca leta 2005 s ňou začal komunikovať D. B., ktorý jej nosil faktúry a príjmové pokladničné doklady, doklady súvisiace s predajom, no žiaden doklad jej nenechával, lebo jej oznámil, že on vedie účtovníctvo spoločnosti ECOS IT s.r.o.. Potvrdila, že práve tento obžalovaný mal pečiatku uvedenej obchodnej spoločnosti a viackrát jej povedal, že doklady, ktoré podpisovala a ktoré jej prinášal na podpis opatrí pečiatkou tejto obchodnej spoločnosti on. Dodala, že nikdy sa nezúčastnila žiadnych obchodov, ani obchodov, pri ktorých by videla predmetný tovar. Dokonca ju D. B. sprevádzal na Daňový úrad v Banskej Bystrici, kde zápisnicu ona podpísala, no opečiatkoval ju D. B., pričom ona nepredložila žiadne doklady, požadované Daňovým úradom a nikdy žiadne obchody ako konateľka neuzatvárala. Zdôraznila, že nikdy D. B. nespĺnomocnila na konanie v mene tejto obchodnej spoločnosti. V podpisovaní dokladov prinesených týmto obžalovaným pokračovala zo strachu, lebo jej D. B. v jej snahe oznámiť všetko polícii povedal, že by mala problémy.

V tomto novom konaní bola táto svedkyňa vypočutá znova a pri svojom výsluchu uviedla, že na všetko si už nepamätá. Na následne kladené otázky ohľadom okolnosti nadobudnutia spoločnosti ECOS IT, s. r. o. Banská Bystrica, v ktorej bola konateľkou v roku 2005 ako aj ohľadom uzatvárania obchodov za túto spoločnosť s inými spoločnosťami uvedenými v obžalobe uviedla, že na to ju nahovorila osoby menom E., ale ona z toho nič nemala a žiadne obchody s nikým neuzatvárala. Dodala, že tento E. ju neskôr zoznámil s osobou D. B., že za to, že bude konateľkou spoločnosti jej bola sľúbená odmena, no nikdy nič nedostala. Z jej výpovede vyplýva, že ona za spoločnosť nikdy žiadne obchody neuzatvárala, nikdy nevypisovala žiadne faktúry a pokiaľ niečo podpisovala, nevie čo to bolo, lebo jej to nosil spomínaný E. a možno niekedy aj B.. K osobe obž. P. znova uviedla, že ho nepozná, nikdy ani s ním žiadne obchody nerobila a pokiaľ sa stretli, tak to bolo iba na súdoch alebo na policií, kde boli predvolaní. Rovnako svedkyňa uviedla, že nepozná ani ďalších obvinených - L., L..

Pokiaľ svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa na všetky skutočnosti z tohto obdobia nepamätá pre značný odstup času, tak jej boli prečítané zápisnice o jej predchádzajúcich výpovediach, na ktorých aj zotrvala a na následne kladené otázky, okrem iného, že na niektorých dokladoch sú aj jej podpisy svedkyňa uviedla, že niekedy podpisovala aj prázdne listy a tak na niektorých z nich sa môže nachádzať aj jej podpis.

Oboznámené účtovné doklady na základe ktorých si obžalovaní uplatňovali príslušné daňové doklady dokladujú, že jednotliví obžalovaní sa týmito dokladmi snažili v rámci daňového konania predstierať obchodné aktivity, pričom z jednotlivých daňových kontrol vyplynulo, že skutočne išlo o obchodné aktivity,

ktoré sa neuskutočnili. To v spojení s jednoznačným svedectvom U. C. vedie súd k záveru, že predmetná obžaloba je v celom rozsahu dôvodná.

Aj obžalovaný R. F. sa necítil vinným. Obhajoval sa tým, že nemal vedomosť o obchode, ktorý sa mu kladie v obžalobe za vinu. V čase, keď bol predmetný obchod uskutočnený, nebol konateľom firmy ZIPP Metal, Uherské Hradište a obchodné podiely ešte koncom roka 2005 predal S. M.. Nemal ani žiadnu plnú moc od tejto firmy, nepoužíval ani jej pečiatky a nič pre túto firmu nekonal. M. odovzdal pri prevode aj všetky doklady k tejto firme na notariáte v Uherskom Hradišti. Nevedel vysvetliť, prečo ho obžalovaný D. B. označil ako osobu s ktorou jednal pri predmetnom obchode. F. D. B. síce na hlavnom pojednávaní poprel, že by jednal práve so R. F., no na druhej strane ho usvedčoval v prípravnom konaní a neuviedol konkrétne osobu, s ktorou jednal. M. mu za ten prevod zaplatil 150 000,- Kč.

Obžalovaný S. E. vyhlásil, že sa cíti nevinný. Obhajoval sa tým, že vykonáva prepravu na nákladných autách a že prišiel za ním obžalovaný O. P. a ponúkol mu, či by neurobil prepravu z Kračúnoviec z okresu Svidník do Prahy a neodviezol sušené mlieko. Tvrdil, že sušené mlieko skutočne viezol, lebo jeden z mechov bol rozsypaný. Len všeobecne uviedol, že prepravu vykonal viackrát a vo všetkých prípadoch bol tovar zabalený rovnako v mechoch a boli tam aj nadpisy MILK. Tovar odviezol priamo do Prahy, do jedného skladu, ktorý bližšie nešpecifikoval. Každú jednu jazdu zaznamenával na 24 hodinový kotúč, tachograf. Priznal, že do tachografu zasahoval takým spôsobom, že na ňom pozmenil rýchlosť vozidla tak, že som zohol ihlu tak, aby nebolo zaznamenané prekročenie rýchlosti, maximálne 80 km/hod. Inak do tachografu nezasahoval.

Hodnovernosti jeho obhajoby neprispelo, že na tachografoch, ktoré odovzdal daňovej kontrole chýbali záznamy o počte najjazdených kilometrov. Senát je presvedčený, že výpoveď tohto obžalovaného je úplne nehodnoverná. Tvrdil totiž, že jedna z troch ihiel a to tá, ktorá ukazovala rýchlosť sa mu zlomila a tak ihlu, ktorá zaznamenala najjazdený počet kilometrov presunul na jej miesto a už nemal inú ihlu, ktorá by zaznamenala počet najjazdených kilometrov. Pritom uvádzal, že zásah do tachografu vykonal len v záujme toho, aby nebolo zaznamenané prekročenie rýchlosti, maximálne 80 km/hod. Navyše si ani len orientačne nepamätal, koľko od P. za jednu takú jazdu dostal peňazí. Dodal, že odparkoval vozidlo, s ktorým tie jazdy robil na družstve v Čabinách a to auto mu rozkradli, dokonca ho niekto aj zapálil.

Obžalovaný O. P. uviedol, že sa necíti vinný zo žiadneho zo skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu. Uvádzal, že neobchodoval s obžalovaným R. F.. Namiesto neho obchodoval so svedkom S. M., ktorý bol vtedy konateľom ZIPP Metal, ktorej odpredával PET fľaše. Nákup tohto tovaru sprostredkoval obžalovaný D. B.. Na rozdiel od tohto obžalovaného ale tvrdil, že bol s ním v jednom sklade v Bratislave, kde bol aj muž, ktorého mu predstavili, že je konateľom S.. Až neskôr zistil, že ide o spoločnosť s názvom S., pričom ten muž sa volá V.. P. mal zabezpečiť kamión na prepravu tých PET fliaš, čo aj urobil cez obžalovaného E.. Keď poslal kamión do spoločnosti ZIPP Metal, tak za ním potom prišli obžalovaný D. B. a svedok M. a priniesli mu peniaze od firmy ZIPP Metal. Následne vyplácal firmu Jablonsky, teda V. a jeho spoločníka. To, že medzi firmami S. a ZIPP Metal nebol priamy vzťah, ale to išlo cez firmu, tak to bolo preto, lebo údajne spoločnosť S. dlhovala firme ZIPP Metal nejaké peniaze a že keby bol priamy styk týchto firiem, tak by to spol. ZIPP Metal započítala a neodovzdala by peniaze. Sprostredkovateľovi nič neplatil. Trval aj na tom, že došlo k zdaniateľnému plneniu pri obchode so sušeným mliekom. V júli 2006 od obžalovaného N. nakúpil obuv a drevené dvere. Od neho nakúpil aj sušené mlieko. Išlo o vrecia cca 50 kg uložené na paletách. Následne to odpredal do Českej republiky firme PS AFFAIR s.r.o. Praha. Tam to dopravil tak, že jazdy vykonal obžalovaný E., ktorý v októbri odviezol 10 kamiónov, v novembri 1 kamión, v decembri dva až tri kamióny. Vo februári boli potom ešte dve kamióny v Maďarsku. Pokiaľ ide o platbu za dodaný tovar, tak peniaze mu nosil bližšie neurčený Poliak, ktorý keď priniesol peniaze na Slovensko, dal ich svedkovi V., ktorý ich vložil na účet PS AFFAIR s.r.o. Praha a odtiaľ boli peniaze prevedené na P. účet.

Tomuto obžalovanému súd neuveril. Nijako totiž hodnoverne nedoložil doklady potvrdzujúce existenciu uvedeného obchodu a prepravy. Naopak nehodnoverne a to len všeobecne a nedôsledne popisuje priebeh údajných obchodov. Pritom malo ísť o medzinárodnú prepravu a pri reálnych obchodoch by boli prítomné aj príslušné listinné doklady. V spojení s informáciami svedčiacimi o fingovaní prepráv zo strany obžalovaného E., senát obhajobe obžalovaného P. neuveril.

Svedok – poškodený M. M. S. za daňový úrad Humenné jednoznačne uviedol, že v rámci daňovej kontroly nadobudli podozrenie, že firma I.L. Group s.r.o. Humenné si v skutočnosti neoprávnene

uplatňuje nárok na vrátenie nadmerného odpočtu DPH, lebo na základe vykonaných dožiadaní a neskoršie znaleckých posudkov, týkajúcich sa prepravy, nemuselo dôjsť k zdaniteľnému plneniu. Vyplatená bola len vrátka za január 2006, vyplatenie ostatných vrátok bolo pozastavené.

Svedok S. H. potvrdil, že pozná obžalovaných D. B., R. F. a z videnia i O. P.. Nikdy však s nimi neobchodoval. Bol zamestnancom D. B. ako obchodný manažér, šofér, no na konkrétnych jednaniach obžalovaného D. B. nebol prítomný. Len všeobecne uviedol, že D. B. dovážal tovar z Maďarska na Slovensko. Boli to PET fľaše, s ktorými obchodoval v rokoch 2005,2006,2007, no bližšie sa nevedel vyjadriť ani k času, ani k objemu takých obchodov. F. V. poznal len z videnia a nevedel sa vyjadriť, s kým V. obchodoval. P. spoznal cez obžalovaného D. B., lebo boli v obchodnom vzťahu, o ktorom ale nevedel nič. Svedkyňa C. osobne pozná a uvádzal, že obchodovala s D. B. keď bol s obžalovaným D. B. v Budapešti v sídle firmy Telecom Hungary Kpt., no na druhej strane si nepamätal kedy to bolo, keď tam C. videl. Nič nevedel o prípadných obchodných jednaniach obž. D. B. so C.. Jeho výpoveď je vzhľadom na všeobecnú povahu a nedostatok jemu bližších informácií o vzťahoch horeuvedených osôb nevýznamná.

Svedok O. A. potvrdil, že poznal v minulosti S. N., ktorému zapožičal niekedy na jeseň v roku 2006 skladové priestory. Do týchto priestorov pár krát prišiel obžalovaný O. P. a to v období, keď do týchto skladových priestorov vozili tovar. Raz videl, že tým tovarom bolo sušené mlieko a aj N. povedal, že je to sušené mlieko. Uviedol, že videl tak 2-3 kamióny, ktoré boli pri tomto sklade, na ktorých boli vrecia označené H., pričom P. takto videl 2x a pri tom jednom kamióne videl N.. Nevedel, či Lopata ten tovar predáva, či kupuje. Tovar uskladňoval N.. Nevedel sa vyjadriť, koľko tovaru, teda, aké množstvo uskladňoval N.. On mal totiž samostatnú časť skladu. Hodnoverne sa nevyjadril, v ktorom období takto uvedené osoby mal vidieť.

Z predstierania prepravy bol obžalovaný E. a v súvislosti s ním aj obžalovaný P. usvedčený dostatočne znaleckým skúmaním. Znalec O. A. L., ktorý podal Odborné vyjadrenie č. 30/2008, a mal vyhodnotiť spolu 23 ks tachografických kotúčov, teda, či vozidlo, ktoré malo založený tachografický kotúč, dňa uvedenom na ňom, jazdilo a koľko najazdilo km a aký bol smer jazdy, pričom bola požiadavka i uviesť časový horizont jazdy. Každý kotúč vyhodnocoval samostatne. V súčasnosti sa používajú digitálne záznamy a používanie tachografických kotúčov bolo teda starým systémom. Kotúč sa vloží do zapisovacieho zariadenia, kde sa nachádzajú zapisovacie ihly, ktorá jedna zapisuje priebeh rýchlosti a druhá zapisuje počet najazdených km. Ihla, ktorá zapisuje, ako zaznamenáva rýchlosť tým, že sa pohybuje hore, dole, zaznamenáva rýchlosť vozidla. Druhá ihla sa taktiež pohybuje smerom hore a dole a jeden takýto pohyb zaznamenáva vzdialenosť 10 km. Tieto dva záznamy sú na sebe závislé. Čím sa rýchlejšie pohybuje vozidlo, tak záznam na tom tachografickom kotúči zaznamenáva počet najazdených km, tým sú vrcholy píloveho záznamu bližšie pri sebe. Čím sa vozidlo pohybuje pomalšie, tak tie záznamy sú ďalej od seba. Záznam, ktorý je vykonaný na počtoch odjazdených km, nebol robený zapisovacím zariadením, ktorý sa nachádza v záznamovom zariadení, lebo nie je v súlade so záznamom rýchlosti, ktorý sa vyznačil na samotnom kotúči. Čím je záznam rýchlosti ďalej od stredu, čiže ukazuje vyššiu rýchlosť, tak tým tie trojuholníky, ktoré zaznamenávajú počet km, by mali byť bližšie pri sebe. Vrcholy tých trojuholníkov sú ale rozpolené, čo naznačuje, že to nemohlo urobiť zapisovacie zariadenie, lebo to buď robí nejakú čiaru, alebo nerobí žiaden záznam. Môže totiž nastať situácia, že kotúč sa bude točiť, no ihla na neho nedosiahne, lebo bude zohnutá, čo je ale nesprávny stav a hodnotí sa to, ako porucha tachografu. Takáto porucha môže byť urobená aj umelým zásahom, lebo prístup k tejto ihle je možný. Ihla je totiž na pružine, ktorú stačí zohnúť a nebude pritláčať ihlu. Keď sa záznam deje, tak musí byť tento záznam plynulý, pričom znalec zistil na určitých kotúčoch, že nie je plynulý a teda musel byť vykonaný záznam iným spôsobom, než ihlou na zapisovacom zariadení. Zároveň pred súdom popísal jednoduchý postup, ako je možné zasiahnuť do tachografu. Že sa to takto na niektorých kotúčoch urobilo nasvedčuje aj to, že hustota trojuholníkov nie je v súlade so záznamom rýchlosti. Aj sklon tých trojuholníkov nie je súmerný. Z technického hľadiska pílovitý diagram zaznamenávajúci počet odjazdených kilometrov nebol urobený zapisovacím zariadením tachografu, ale ručne. Podľa súdu nie je rozhodujúce, že znalec nemal k dispozícii samotný tachografický prístroj. Sám totiž udal, že z vizuálnej kontroly vyplýva, že záznam rýchlosti bol urobený nejakým tachografom. Znalec mal teda vyhodnotiť aj počet odjazdených kilometrov a konštatoval, že záznam odjazdených kilometrov nebol vyhotovený zaznamenávacím zariadením. Za podstatné súd považuje, že znalec mal k skúmaniu samotné záznamové kotúče.

Tento dôkaz korešponduje s podrobnejším zisťovaním. Znalec O. O. A. za Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, odbor doprava cestná ako poverený zástupca Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline v rámci dvoch znaleckých posudkov na tieto odkázal v celom rozsahu. V Znaleckom posudku č.09/2009 ústav vyhodnotil predložené tachografické krúžky so zameraním na možné zásahy do záznamu a porovnanie tohto vyhodnotenia s predloženou dokumentáciou jász. Každý jeden predložený tachografický záznam bol vyhodnotený manuálne a mikroskopickým spôsobom so zameraním na priebeh rýchlostného a dráhového záznamu i vzájomného porovnania a posúdenia reálnosti vzniku týchto záznamov. Výsledkom šetrenia predložených tachografických záznamov bol formulovaný záver, že záznamy na ubehnutú vzdialenosť boli manuálne zhotovované a vo väzbe na rýchlostný záznam nekorešpondovali vzájomné priebehy týchto záznamov. Z uvedeného je možné konštatovať, že záznam ubehnutej dráhy bol na tachografické krúžky dokresľovaný manuálne. Absencia záznamovej ihly, ktorá vpisovala na tachograf dĺžku dráhy vozidla, mohla byť príčinou, prečo bola dráha zapísaná manuálne. Pokiaľ ide o záznam rýchlosti na tachografe, dochádza k netypickému nakvitu pri zaznamenávaní rýchlosti až v rozsahu 20 km/hod. V porovnaní s tachografickým krúžkom, ktorý bol spravovaný v ZP č.08/2009, kde sa jednalo o prevádzku vozidla H. XXX Y., tak rýchlostné záznamy sú veľmi podobné. Znamená to, že buď mali obidva tachografy rovnakú závalu, alebo vznik rýchlostných záznamov mal ten istý zdroj. Aj zo Znaleckého posudku č. 08/2009 je namieste záver, že každý jeden záznam na skúmaných tachografických krúžkoch vykazuje pokiaľ ide o záznam dráhy manuálny zásah. Ani v jednom prípade nezistili, žeby tachograf ako prístroj zaznamenal na tachografický krúžok priebeh dráhy. To, že tachografické krúžky v dvoch autách vykazovali veľmi podobné priebehy záznamov rýchlosti, ktoré navyše nie sú typické pre bežnú prevádzku motorového vozidla a boli zistené manuálne zápisy, jednoznačne podľa senátu nasvedčuje tomu, že tieto záznamy nezodpovedali skutočnosti a boli vykonané, aby skutočnosť len fingovali.

Znalkyňa H. K. A. klinicky z psychiatrického hľadiska vyšetrila H. L., pričom spolupracovala so znalcami z odboru zdravotníctvo odvetvie psychiatria. K postupu ani k hodnovernosti zistenia znalkyne senát nemal výhrady. Intelektové schopnosti obžalovaného L. zodpovedajú pásme priemeru, lepšie výkony-nadpriemerné dosahuje v názornej zložke skúšky v porovnaní s verbálnou zložkou, ktorá je priemerná. Slovo-logické myslenie i porozumenie sociálnej situácii zodpovedá pásme priemeru. Rovnako pamäťové funkcie sú na úrovni priemeru až podpriemeru. Zachované sú jeho schopnosti vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežívané udalosti. Osobnosť tohto je akceptovaná emočne nevyvážená a je ľahko ovplyvniteľný okolím. Jeho odolnosť voči záťažovým situáciám je znížená a ťažšie sa vyrovnáva so záťažovými situáciami. Nezistila u L. sklon k abnormnému skresľovaniu výpovede a teda je schopný z psychologického hľadiska vypovedať vierohodne. Najmä tieto ostatné tri zistenia upevnili senát v presvedčení, že usvedčujúce svedectvo obžalovaného L. je hodnoverné.

Svedok O. S. K. potvrdil, že v marci 2006 mu bola doručená plná moc ECOS IT, kde bola podpísaná U. C. ako konateľka. Nemal žiadne podozrenie, žeby za túto obchodnú spoločnosť skutočne konal niekto iný, no poukázal aj na zvláštnosť, že táto plná moc bola narýchlo zrušená. Nepotvrdil s istotou, že by C. mu túto plnú moc doručila. Nepotvrdil ani totožnosť osoby, ktorá doručila zrušenie tejto plnej moci. Pretože ale táto jeho klientka nenosila žiadne daňové doklady, tak pre jej nečinnosť vypovedal plnú moc. To len svedčí, že C. skutočne za spoločnosť, v ktorej bola formálne konateľkou, ako konateľka nekonala. Vo vzťahu k svedkovi v rámci daňového poradenstva nevyvíjala žiadnu činnosť. Na druhej strane ani s jedným z obžalovaných v súvislosti s firmou ECOS IT nerobil žiadnu činnosť a nijako sa s ich menom nestretol. Toto svedectvo len potvrdzuje, že v skutočnosti bolo účelom firmy ECOS IT len predstierať obchodnú činnosť a to pre účely následných neoprávnených praktík v rámci daňového konania.

Tento záver je namieste, pretože v tom prípade, ak by niekto za túto firmu bol v kontakte so svedkom, potvrdzoval by že firma vyvíjala reálne aktivity, ktorých obsahom by bolo aj plnenie si účtovných a daňových povinností. Tento svedok teda nepotvrdzuje obhajobu žiadneho z obžalovaných.

Svedok H. F. potvrdil, že z tejto jazdy mal vystavenú faktúru a viedol si knihu jász. Nemali písomnú zmluvu s obžalovaným P., ale len ústnu dohodu. Faktúru mu vystavil riadne a aj bola uhradená. S obžalovaným P. nemá žiadne nezaplatené faktúry. To síce môže potvrdzovať fakt, že svedok prepravu vykonal, no z výpovede svedka nevyplývalo, že by išlo o prepravu práve predmetného tovaru. Samotný svedok totiž potvrdil, že čo vezie fyzicky nekontroloval, videl len krabice a na týchto krabiciach boli obrázky, no dokonca ani nevie aké obrázky.

Svedok H. K. potvrdil, že obchodná spol. STANDOm, s.r.o. L. XXX, U. mu nehovorí nič. S takou obchodnou spoločnosťou do kontaktu neprišiel. Ani on tejto firme, ani táto firma jemu nikdy neposkytla žiadnu službu a nespravili ani žiadny obchod. Nič mu nehovorí ani meno S. N.. Predmetná faktúra aj dodací list mu nepatrí a teda nepodpísal ich.

Svedkyňa O. F. J. potvrdila, že na Daňovom úrade Humenné patrili do jej správy aj daňový subjekt - firma I.L.GROUP spol. s.r.o. Humenné. Potvrdila svoju výpoveď z prípravného konania.

Svedok S. E. J. spoločnosť ECOS IT nadobudol kúpou v roku 2005 resp. 2006. Spoločnosť kupoval za účelom ďalšieho predaja a preto od jej nadobudnutia do okamihu predaja, spoločnosť nerobila žiadnu činnosť. Potvrdil, že nikoho z obžalovaných nepozná.

Svedok E. H., ktorý je švagrom D. B. na hlavnom pojednávaní neuviedol nič významné, pričom pri konfrontácii so svojou výpoveďou v prípravnom konaní, kde uviedol, že C. mala jednu pečaťku ECOS IT a D. B. mal jednu pečaťku vysvetľoval nedôveryhodným spôsobom, že si to do zápisnice sám pripísal vyšetrovateľ. Zároveň ale dodal, že túto zápisnicu podpísal a nenamietal nič z jej obsahu. Teda nepoprel ani to, že v prípravnom konaní výslovne uviedol, že D. B. na rôzne osoby takým spôsobom, ako na C. prepísal aj iné spoločnosti, a že sa v prevodoch spoločnosti na kone neangažoval, a že toto robil a riadil D. B. a že vie, že spolu s D. sa na prepisoch zúčastňovali S. H. a R. F.. Rovnako nedôveryhodný je aj jeho všeobecný opis údajnej návštevy C. v Budapešti. Na žiadnych jednaniach pritom nebol.

Svedok S. M. potvrdil, že obžalovaného R. F. poznal dlhodobo a prebral po ňom spoločnosť ZIPP, METAL s.r.o. Uherské Hradište so sídlom v ČR. Konateľom sa stal pred 7 rokmi a to hneď po R. F.. Chcel sa venovať podnikaniu. Jednoznačne a usvedčujúco významne potvrdil, že hoci existovala táto firma, tak nevykonávala žiadnu činnosť a to ani obchodnú ani výrobnú. Pôvodne sa so R. F. dohodli, že firmu rozbehnú, no nestalo sa a tak nijako nespolupracoval so R. F. v obchodnej činnosti. S D. B. žije v meste G., no nerobil s ním nikdy žiadne obchody. Navyše v roku 2005 dosť pil alkohol, rozpadlo sa mu manželstvo a vycestoval do Francúzska, kde žije už 6 rokov. S obžalovaným P. nerobil žiadne obchody. Nič nepredával a teda ani od O. P. nič nekupoval. V roku 2005 a v priebehu ďalších 4 rokov nemal na elektriku a tak si aj požičiaval od obžalovaného D. B.. Peniaze by mu vrátil, keby niečo zarobil. Vo B. je zamestnancom mäsokombinátu. Jeho svedectvo z prípravného konania nemožno považovať za hodnoverné, nakoľko svedok sám vysvetlil, že ho pre požívanie alkoholu v žalovanom období nevie potvrdiť, pričom nemá žiadne doklady z ktorých by bolo jasné, že s obžalovaným F. naozaj jednal a vôbec nemá ani žiadne doklady o tom, žeby táto firma ZIPP METAL s.r.o. obchodovala s nejakými mobilnými telefónmi, či sektom. K tomu jednoznačne vyhlásil, že zisk z firmy ZIPP METAL s.r.o. nemal žiadny, pretože keby nejaký zisk mal, tak by nemusel odísť za prácou do zahraničia. Z tohto hľadiska nepotvrdzuje obhajobu ani jeho vyjadrenie do protokolu Finančného úradu v Uherskom Hradišti zo dňa 5.2.2007 kde na otázku, či nakúpil a prevzal tovar na tam uvedených faktúrach vystavených vo februári a marci 2006 každá na sumu 844 435,20 Sk kde odpovedal, že je to veľmi pravdepodobné. Rovnako ani jeho vyjadrenie do predmetného protokolu Finančného úradu v Uherskom Hradišti, že nakúpil mikroprocesory a aby sa vyjadril, lebo zároveň potvrdil, že prevzal tovar na základe faktúr vystavených vo februári a apríli 2006 v počte 8 faktúr na čiastky v maďarských forintoch od 10 651725 do 42 606 900 forintov, a že prepravu zabezpečila firma DHL, ktorá to odviezla rovno k odberateľovi alebo sa prekladala a že EUROCOMPUTER mu tovar dal, on ho predal a potom im platil, nemožno považovať za významné a pravdivé. Obdobne sa vtedy vyjadril aj o nákupe a prebratí tovaru od firmy DE CSEJTE KERESKEDELMI, Pozsony, kde malo ísť o farby, a tiež od firmy FESTÉKFORRÁS, kde malo ísť o arómy a odberateľom bola Poľská firma SENEGAL. Samotný svedok jednoznačne na hlavnom pojednávaní, a teda verejne vysvetlil, že v tom čase nemal ani na jedlo, ani na elektriku a že keby také obchody mal, tak by vtedy nemusel hladovať a vycestovať do zahraničia.

Svedok M. H. hoci s K. L. sú dlhoroční priatelia, tak nevedel, s čím presne obchodoval. Poprel, že by poznal meno C. či firmu ECOS IT.

Svedok K. U. obchodoval so svedkom T., ktorý od nich odkupoval hovädzí dobytok, pričom im predával krmivá, vrátane sušeného mlieka, ktoré použili na kŕmenie dobytka. Obchod prebiehal tak, že svedok predal dobytok, ktorý T. zaplatil dodávkou sušeného mlieka a jednak doplatením sumy peňazí. Dobytok fakturovali T.. Svedok jednal len s T. a nikdy neprišiel do kontaktu s obžalovaným P.. Oproti tejto jednoznačnej a jasnej výpovedi neobstojí výpoveď obžalovaného P.. Samotný svedok Y. T. potvrdil, že

od P. kúpil len jeden kamión sušeného mlieka. Svedok O. G. F., ktorý robil účtovníctvo pre firmu O. P., teda pre firmu I.L.Group v rokoch 2006-2008. H. F. mu dával doklady a on viedol evidenciu jász.

Oproti tomu ďalší svedok potvrdil opodstatnenosť obžaloby. Svedok M. N. totiž potvrdil, že osobne nepozná obžalovaných D. B., O. P. ani K. L.. Z videnia pozná len L. M.. Obžalovaného H. L. síce pozná, no nikdy s ním nepodnikal. Nikdy nebol konateľom žiadnej firmy a nebol ani spoločníkom v žiadnej firme. Až pri výsluchu som sa dozvedel o firmách s názvom STC Trade s.r.o., Štúrovo a ECOS IT Banská Bystrica. H. L. žiadne obchody som mu nesprostredkoval. Svedok udáva : Obžalovanému L. nenosil žiadne doklady

Ani prečítané výpovede ostatných svedkov z prípravného konania, ktoré predchádzalo podaniu obžalôb nenasvedčujú obhajobe a naopak, potvrdzujú dôvodnosť obžalôb.

Z výpovede svedka O. V. z prípravného konania vyplynulo, že pri podpise prevodu obchodných podielov neprevzal žiadne účtovné doklady, ani pečiatku od spoločnosti S., ale len výpis z obchodného registra, pričom domnelý obchod medzi spoločnosťou Jablonský a spoločnosťou I.L.Group s.r.o. Humenné predmetom ktorého mali byť PET fľaše popísal, že faktúry s tým vystavené nikdy nevidel, sám ich nevystavoval, nepodpisoval, ani nepečiatkoval. Rovnako tento svedok jednoznačne sa vyjadril i k príjmovým pokladničným dokladom, že ich nikdy nevidel, a teda ani nepodpisoval. Tento svedok navyše dodal, že žiadne finančné prostriedky neprevzal od obchodnej spoločnosti, ktorá bola na predložených dokladoch uvedená. Rovnako poprel, žeby zmluvu o prenájme motorového vozidla medzi spoločnosťami S. a firmou obžalovaného S. E. podpísal a dodal, že žiadne motorové vozidlo si takto neprenajal. Rovnako sa vyjadril i k medzinárodným nákladným listom. Z jeho výpovedi jasne vyplýva falošnosť, dokladov, ktoré mali potvrdzovať obchod medzi spoločnosťou S. a firmou obžalovaného O. P. a to o to viac, že samotný svedok F. V. popísal, že muž menom A. mu telefonoval, že na druhý deň za ním príde muž z Humenného, ktorý odkúpi PET Fľaše a to tak, že donesie V. na popis papiere, pričom skutočne za ním taký muž prišiel a svedok podpísal čestné prehlásenie, no bez toho, aby si ho prečítal. Urobil tak z dôvery k tomuto A..

Z výpovede svedka V. vyplynulo, že na podnet O. P. založil účet v banke, načo mu dal peniaze O. P. spolu s papiermi určenými na označenie obchodnej spoločnosti, na ktorú ma účet založiť. Po čase ho oslovil P., aby išli do K. V., kde V. vložil peniaze na uvedený účet, ktorý mu nadiktoval Lopata a ktorý mu aj peniaze dal. Takýmto spôsobom vložil svedok na ten účet peniaze 4-5 krát, za čo mu dal P. finančnú odmenu.

Aj v prípade tejto obžaloby senát je toho názoru, že predmetné obchody, ktorými obžalovaní predstierali nároky v daňovom konaní neboli reálne a boli len predstierané s cieľom spôsobiť škodu štátnemu rozpočtu. Potvrdzujú to výsledky daňových kontrol v spojení s oboznámenými faktúrami, pokladničnými dokladmi a ďalšími dokladmi svedčia o snahe obžalovaných predmetnej trestnej činnosti sa dopustiť. Dôvodnosť obžaloby potvrdzujú aj ďalší svedkovia, na výpovede ktorých súd prihlíadal a to najmä na pracovníkov príslušných daňových úradov. Navyiac viacerí svedkovia obchodných spoločností, ktorí figurovali na relevantných faktúrach a ostatných účtovných dokladoch jednoznačne potvrdili, že k žiadnemu obchodu z ich strany nedošlo. V neposlednej rade hodnovernosti obžaloby nasvedčuje fakt, že žiaden z obžalovaných nepopísal predmetné obchody tak jasne, konkrétne a dôsledne, aby bolo zrejmé množstvo, kvalita, druh či samotná povaha tovaru, ktorý mal byť obchodovaný a to v takom stave, žeby bola vylúčená pochybnosť, či taký tovar skutočne obchodovaný bol. V obchodných vzťahoch medzi podnikateľmi nemožno tolerovať, aby si podnikatelia zjednodušovali obchody do takého stavu, aby bol zahmlený obsah obchodno-právnych vzťahov. Je správne a v súlade so záujmom na nespochybniteľnosti obchodno-právnych vzťahov a záujmom na riadnom plnení daňových povinností, aby samotní účastníci obchodno-právnych vzťahov vedeli jasne a a bez oprávnených pochyb popísať obsah obchodno-právnych vzťahov.

Súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedka H. A., lebo nesúvisí s predmetom obžaloby. Obdobne súd odmietol vykonať aj dôkaz doplnením znaleckého dokazovania. Návrh na vypočutie svedkyne N. a V., ktoré sa mali vyjadríť k vzhľadu svedkyne C. v čase keď táto chodila na daňový úrad, nakoľko tieto informácie boli dostatočne objasnené inými dôkazmi, najmä výpoveďou samotnej C., ktorá v spojení s rekogničnými úkonmi z prípravného konania a samotnou výpoveďou obžalovaného D. B. nezaznamenala žiadnu podstatnú zmenu vo svojom vzhľade. Tento obžalovaný nemal problém spoznať

svedkyňu ani v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní. Zo strany navrhovateľa, obžalovaného O. P. ide len o snahu nevhodným spôsobom spochybniť túto svedkyňu.

Senát ani obhajobe ostatných obžalovaných neuveril a zohľadniac usvedčujúce svedectvá a závery daňových kontrol vrátane poznatkov z listinných dôkazov a znaleckých posudkov, ktoré boli uvedené vyššie, konštatoval, že obidva obžaloby sú plne dôvodné a tak o vine obžalovaných pochybnosti nemal.

Ako to bolo uvedené aj vyššie, v tomto novom konaní pred iným senátom, okresný súd doplnil dokazovanie opätovným výsluchom nielen obžalovaných ale aj niektorých svedkov. Je zrejmé, že niektorí svedkovia, ktorí boli aj opakovane vypočutí pred súdom a v zmysle uznesenia krajského súdu mali ozrejmiť niektoré skutočnosti, si ani v tomto konaní vzhľadom na značný odstup času nepamätali na všetky okolnosti, preto im boli prečítané zápisnice o ich výpovediach z prípravného konania, na ktoré sa následne odvolali s tým, že vtedy si to pamätali lepšie. Preto súd aj v tomto novom konaní vychádzal a uveril týmto ich výpovediam z prípravného konania, ktoré už boli zdôvodnené aj vyššie a ktoré boli vykonané v predchádzajúcom konaní, pretože tieto boli v podstate na tomto hlavnom pojednávaní znova prečítané, oboznámené boli opätovne aj všetky ostatné listinné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní a teda aj tieto pri rozhodovaní vine obžalovaných zohľadnil, na všetky tieto dôkazy súd aj v tomto konaní prihliadol, lebo tvoria jeden celok.

Z výsledkov takto vykonaného dokazovania, pri ktorom súd zohľadnil a prečítal aj výsledky dokazovania, ktoré predchádzalo rozsudku z 11.06.2014, no ktoré tak, ako to je uvedené aj vyššie, tvoria jeden celok a tak aj v tomto novom konaní aj tento senát nadobudol presvedčenie, že predmetné skutky uvedené v bodoch 1-7 rozsudku, ktoré sa kládli za vinu obžalovaným sa stali, že tieto skutky napĺňajú všetky pojmové znaky žalovaných trestných činov / v zmysle ustanovení Trestného zákona účinného v čase ich spáchania/ a podieľali sa na nich obžalovaní tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a preto ich uznal za vinných. Bolo preukázané, že nedošlo k žiadnemu z predstieraných obchodov, ktoré by inak boli zdaniteľnými plneniami. Išlo teda o vytvorenie fiktívnych faktúr, ktorých účelom bolo len vylákatie nadmerných odpočtov v rámci štátom zavedenému systému DPH.

Pri určovaní druhu a výmery trestov súd prihliadol na všetky rozhodujúce skutočnosti a to na osoby obžalovaných, ich osobné pomery, možnosti nápravy, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností i spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého prispelo k spáchaniu trestného činu.

Účelom trestu je predovšetkým zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi trestných činov a tým zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne tým výchovne pôsobil aj na ostatných členov spoločnosti a odradiť ich od páchania trestnej činnosti.

Z miesta bydliska sú všetci obžalovaní hodnotení v podstate pozitívne resp. len všeobecnými údajmi.

Obžalovaný D. B. má v registri trestov 11 záznamov za trestnú činnosť spáchanú nielen na Slovensku ale aj v cudzine / ČR a Maďarsko/. V prevažnej väčšine doposiaľ bol opakovane odsúdený pre rôznu trestnú činnosť, najmä hospodársku trestnú činnosť, načo je nutné prihliadať v tom smere, že obžalovaný D. B. už v minulosti svojim konaním preukázal náchylnosť na takúto trestnú činnosť, ktorá je spojená najmä so zahmlievaním reálnych obchodov. V tomto smere treba poukázať aj nato, že rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 5T/1/96 zo dňa 16.10.2003 bol mu mimo iného uložený trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na 3 roky. Obžalovaný D. B. však medzičasom bol znova opakovane odsúdený a to rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Ntc/8/2019 zo dňa 18.12.2019, právoplatný dňa 23.01.2020 ktorým bol uznaný rozsudok Mestského súdu v Prahe – ČR sp. zn. 45T/5/2014 zo dňa 30.06.2017 právoplatný dňa 23.03.2018 a ktorým odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalej bol obžalovaný D. B. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice 1 sp. zn. 5T/17/2013 zo dňa 07.09.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 To/84/20 zo dňa 27.05.2021, kedy nadobudol aj právoplatnosť na trest odňatia slobody v trvaní 105 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a na trest zákazu činnosti výkonu podnikateľskej činnosti na dobu 5 rokov, ktoré tresty aj toho času vykonáva. Naposledy bol obž. B. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice 1 sp. zn. 4T/32/2013 zo dňa 23.08.2021, ktorý toho istého dňa nadobudol aj právoplatnosť a týmto rozsudkom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu

vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie vo veci Okresného súdu Košice 1 sp. zn. 5T/17/2013 zo dňa 07.08.2020. V registri priestupkov záznam nemá.

Keďže obžalovaný D. B. sa teraz posudzovanej trestnej činnosti dopustil skôr ako bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice 1 sp. zn. 5T/17/2013 zo dňa 07.09.2020, tak do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 Tr. zák. Súd však vzhľadom, jednak na značný odstup času od spáchania skutkov ale aj na predchádzajúce odsúdenia a uložené dlhodobé tresty odňatia slobody, ktoré toho času vykonáva a ešte aj bude vykonávať má za to, že tieto tresty sú na jeho nápravu a prevýchovu dostatočné, že ho už odradia od páchania akejkoľvek protiprávnej činnosti a preto podľa § 44 Tr. zák. u neho upustil od uloženia súhrnného trestu.

Obžalovaný O. P. je dôchodca. V odpise z registra trestov má 4 záznamy, pričom v prvých dvoch prípadoch z rokov 1981 a 1984 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41 T/76/2016 zo dňa 03.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/51/2017 zo dňa 11.04.2018, ktorý toho istého dňa nadobudol aj právoplatnosť bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne, v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a na trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť o dani z pridanej hodnoty v rámci obchodných spoločností na dobu 6 rokov. Z výkonu uloženého trestu bol podmienene prepustený v roku 2020 so skúšobnou dobou 5 rokov s probačným dohľadom na dobu 3 rokov a bolo mu uložené aj obmedzenie - povinnosť sa zamestnať v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/15/2018 zo dňa 30.05.2019, právoplatný dňa 12.02.2020 bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na vyššie uvedené odsúdenie Okresného súdu Prešov v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove. V registri priestupkov má 2 záznamy za priestupky na úseku cestnej premávky z roku 2022, za ktoré mu boli uložené pokuty 40 a 30,- eur.

Keďže aj obžalovaný O. P. sa teraz posudzovanej trestnej činnosti dopustil skôr ako bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41 T/76/2016 zo dňa 03.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/51/2017 zo dňa 11.04.2018, tak aj u neho do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 Tr. zák. Súd však vzhľadom, jednak na značný odstup času od spáchania skutkov ale aj na predchádzajúce odsúdenia a uložené dlhodobé tresty odňatia slobody, ktorý už v podstate aj vykonal a možno konštatovať, že toho času už vedie riadny život, má za to, že tento trest je na jeho nápravu a prevýchovu dostatočný, že ho už odradí od páchania akejkoľvek protiprávnej činnosti a preto podľa § 44 Tr. zák. aj u neho upustil od uloženia súhrnného trestu.

Obžalovaný H. L. doposiaľ súdne trestaný nebol. V registri priestupkov má celkom 7 záznamov v rokoch 2018 až 2021 a to za priestupky na úseku cestnej premávky a proti verejnému poriadku, za ktoré mu boli uložené nielen rôzne pokuty vo výmere 10, 30,50, 300 aj 600,- eur, ale aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo. Po zohľadnení toho, že doteraz vedie riadny život, súd dospel k záveru a presvedčeniu, že aj u neho, vzhľadom aj na značný odstup času od spáchania skutkov v bodoch 2,5 rozsudku, za použitia čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, splní výchovný účel trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov, peňažný trest vo výmere 1.500,- eur, ale aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu orgánu alebo člena štatutárneho orgánu obchodných spoločností a družstiev na dobu 3 rokov, aby mu aj takto bolo znemožnené znovu sa dopustiť obdobnej trestnej činnosti. Aj u neho má súd za to, že aj takto uložený trest môže splniť výchovný účel tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Obžalovaný K. L. bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch, pri odsúdeniach z rokov 1985 a 2005, sa na neho hľadí akoby odsúdený nebol. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice 1 sp. zn. 8T/57/2012 zo dňa 14.09.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To21/2022 zo dňa 18.10.2022, kedy nadobudol aj právoplatnosť na trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov, ktorá mu má uplynúť dňa 19.10.2024. V registri priestupkov má 1 priestupok – jazda na motocykli bez ochranných prvkov za čo mu bola uložená pokuta vo výmere 20,- eur.

Aj obžalovaný L. sa teraz posudzovaných skutkov dopustil skôr ako bol vyhlásený vyššie citovaný rozsudok Okresného súdu Košice 1 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach a teda aj u neho prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu. Vzhľadom k tomu, že u neho súd nepovažoval

predchádzajúci podmienený trest odňatia slobody za dostatočný, tak mu aj s prihliadnutím na značný odstup času s použitím čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Košice 1 sp. zn. 8T/57/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To21/2022 zo dňa 18.10.2022, uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, ako aj peňažný trest vo výmere 1.500,- eur a pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov. Súd má za to, že aj takto uložený trest na neho bude dostatočne výchovne vplývať k tomu, aby sa už nedopustil žiadnej trestnej činnosti a splní svoj výchovný účel aj z hľadiska generálnej prevencie. Zároveň súd na posilnenie výchovného účinku a splnenie účelu trestu mu uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu orgánu alebo člena štatutárneho orgánu obchodných spoločností a družstiev na dobu 3 rokov, aby mu aj takto bolo znemožnené znovu sa dopustiť obdobnej trestnej činnosti.

Obžalovaný R. F. má v registri trestov 6 záznamov z toho jeden záznam je za konanie pre ktoré bol odsúdený v Maďarsku. Naposledy bol v SR odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice 2 sp. zn. 6T/36/2007 zo dňa 23.05.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/7/2020 zo dňa 01.07.2020, ktorý toho istého dňa nadobudlo aj právoplatnosť a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov a 6 mesiacov, ktorá mu má skončiť 02.01.2025 a zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu orgánu alebo člena štatutárneho orgánu obchodných spoločností a družstiev na dobu 6 rokov. Okrem toho bol obžalovaný F. odsúdený aj Okresným súdom Szegedi v Maďarsku dňa 04.05.2021 na trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 3 mesiacov, ktorý vykonal dňa 19.01.2023. V registri priestupkov má 2 záznamy na úseku cestnej premávky v roku 2018, za ktoré mu boli uložené pokuty vo výmere 10 a 50,- eur.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný F. sa trestnej činnosti dopustil skôr ako bol odsúdený vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Košice 2 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach tak aj u neho prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. Súd vzhľadom jednak na značný odstup času ale aj k tomu, že trest uložený mu v rozsudku Okresného súdu Košice v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach považuje za dostatočný na nápravu obžalovaného, a tak podľa § 44 Tr. zák. aj u neho upustil od uloženia súhrnného trestu.

Obžalovaná S. E. v registri priestupkov má 3 záznamy z rokov 2018 a 2021 na úseku cestnej premávky, za ktoré mu boli udelené pokuty vo výmere 10,20 a 50,- eur. Podľa registra trestov bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, naposledy v roku 2009, no vzhľadom k tomu, že vo všetkých troch prípadoch sa na neho hľadí akoby odsúdený nebol, súd na tieto odsúdenia, ako na priťažujúcu okolnosť neprihliadol a tak pri zohľadnení toho, že doteraz vedie riadny život, dospel k záveru a presvedčeniu, že aj u neho vzhľadom aj na značný odstup času, za použitia čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, splní výchovný účel trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, peňažný trest vo výmere 1.500,- eur, ale aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu orgánu alebo člena štatutárneho orgánu obchodných spoločností a družstiev na dobu 6 rokov, aby sa počas tejto doby nemohol dopustiť obdobnej trestnej činnosti. Aj u neho má súd za to, že aj takto uložený trest môže splniť výchovný účel tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

U obžalovaných L., L. a E. súd uložené peňažné tresty povolil zaplatiť v mesačných splátkach po 300,- eur, aby to nemalo príliš negatívny vplyv na ich rodinný rozpočet, no pre prípad, žeby výkon tohto peňažného trestu mohol byť z ich strany úmyselne zmarený, ustanovil im primerané náhradné tresty, ktoré by museli vykonať.

Pri posudzovaní trestnosti predmetných skutkov a rozhodovaní o treste aj tento súd zohľadnil čas spáchania trestnej činnosti a s tým súvisiaci stav platnosti príslušného znenia Trestného zákona, a použil to znenie Trestného zákona, ktoré bolo pre toho ktorého páchatela priaznivejšie.

Tak na základe vykonaného dokazovania dospel senát k záveru, že obžalovaný D. B. v bode 1,2,3,4, zosnoval a riadil, aby vo veľkom rozsahu iní neoprávnene uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty, v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, v bode 6 spoločným konaním neoprávnene v značnom rozsahu uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech, čím spáchal v bode 1,2,3,4 trestný čin neodvedenia dane a poistného

formou organizátorstva podľa § 10 ods. 1 písm. a/ k § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. Zák. / Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom k 31.12.2004/, v bode 6 spolupáchateľstvom zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 20 k § 277 ods.1,3 Tr. zák..

Obžalovaný O. P. v bode 3 neoprávnene v značnom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, v bode 6 spoločným konaním neoprávnene v značnom rozsahu uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech a v bode 8 spoločným konaním neoprávnene vo veľkom rozsahu uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech, čím spáchal v bode 3 trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods.1, ods.3 Tr. Zák. / Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom k 31.12.2004/, v bode 6 spolupáchateľstvom zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 20 k § 277 ods.1,3 Tr. zák. a v bode 7 spolupáchateľstvom zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 20 k § 277 ods.1,4 Tr. zák..

Obžalovaný H. L. v bode 2, 5 neoprávnene vo veľkom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, čím spáchal v bode 2, 5 trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods.1, ods.4 Tr. Zák. / Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom k 31.12.2005/.

Obžalovaný K. L. v bode 4 poskytol inému pomoc na neoprávnené uplatnenie nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty v značnom rozsahu v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, čím spáchal trestný čin neodvedenia dane a poistného formou pomoci podľa § 10 ods.1 písm.c/ k § 148a ods.1, ods.3 Tr. Zák. / Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom k 31.12.2005/.

Obžalovaný R. F. v bode 6 spoločným konaním neoprávnene v značnom rozsahu uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech, čím spáchal spolupáchateľstvom zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 20 k § 277 ods.1,3 Tr.zák..

Obžalovaný S. E. v bode 7 spoločným konaním neoprávnene vo veľkom rozsahu uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech, čím spáchal spolupáchateľstvom zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 20 k § 277 ods.1,4 Tr.zák.

Pri určovaní trestu bolo u obžalovaných D. B., H. L. a K. L. použité znenie trestného zákona, a to Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom k 31.12.2005, nakoľko to pre nich ako páchatel'ov bolo priaznivejšie. Pri použití trestného zákona v súčasnom znení by bol ich zákonný postih prísnejšie trestný. U ostatných bolo použité v súčasnosti platné znenie trestného zákona. Senát zohľadnil určujúcu povahu konania obžalovaného D. B. a obžalovaného O. P., bez ktorých by vlastne ostatní obžalovaní nezískali príležitosť k predmetnej trestnej činnosti tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. V rámci spolupáchateľstva tak mali hlavné postavenie, no na druhej strane prihliadol aj na to, čo bolo uvedené aj vyššie, že títo obžalovaní boli medzičasom právoplatne odsúdení na dlhšie tresty odňatia slobody, ktoré už aj celkom alebo čiastočne vykonali, od spáchania skutkov uplynula skutočne dlhá doba a preto bolo potrebné všetky tresty, ktoré boli uložené aj obžalovaným L., L. a E. uložiť aj pod dolnú hranicu zákonom stanovenej a prípustnej trestnej sadzby. Súd má za to, že uloženie prísnejších trestov obžalovaným, už aj vzhľadom na skutočne taký dlhý odstup času od ich spáchania by bolo neprimerane prísne a skôr kontraproduktívne ako účelné.

Súd je toho presvedčenia, že v danom prípade ide o skutočne neobvyklú dĺžku tohto trestného konania a rozhodnutie súdu po takom dlhom čase od spáchania skutkov vyvoláva rozumné pochybnosti o spoločenskej nebezpečnosti konania páchatel'ov, že ukladanie trestov v zmysle zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bolo neprimerane prísne a preto súd má skutočne za to, že upustenie od uloženia súhrnných trestov u obžalovaných B., P., F., a tresty uložené obžalovaným L. /súhrnný/ a L. E. pod dolnú hranicu trestnej sadzby, sú zákonné ale aj spravodlivé a sú spôsobilé splniť aj požadovaný výchovný účel tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

O škode súd v tomto konaní nerozhodoval z dôvodu, že poškodeným stranám nárok na náhradu škody vyplýva priamo zo zákona a nie je nárokom na náhradu škody spôsobeným žalovanými trestnými činmi. /46 ods. 3 Tr. por./

S prihliadnutím na všetky hore uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd vo veci rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba môže podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktorého predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.